

Склад лікарського засобу:

діюча речовина:

хлорамфенікол; 1 таблетка містить левоміцетину (хлорамфеніколу) 0,5 г;

допоміжні речовини:

крохмаль картопляний, кальцію стеарат.

Фармакотерапевтична група.

Протимікробний засіб для системного застосування.

Фармакологічні властивості.

Левоміцетин – антибіотик широкого спектра дії. Ефективний щодо багатьох грампозитивних та грамнегативних бактерій: збудників гнійних інфекцій, черевного тифу, дизентерії, менінгокової інфекції, бруцел, рикетсій, хламідій, спірохет. Препарат малоактивний відносно кислотостійких бактерій, синьогнійної палички, клостридій та найпростіших. Механізм дії обумовлений пригніченням синтезу білка в клітинах мікроорганізмів. У терапевтичних концентраціях виявляє бактеріостатичну дію. Стійкість мікроорганізмів до препарату розвивається повільно і, як правило, при цьому не виникає перехресна стійкість до інших хіміотерапевтичних засобів.

Показання.

Інфекційно-запальні захворювання, викликані чутливими до препарату мікроорганізмами: черевний тиф, паратиф, ієрсиніоз, бруцельоз, туляремія, висипний тиф, рикетсіози, хламідіози. При інфекційних процесах іншої етіології, викликаних збудниками, чутливими до левоміцетину, препарат застосовують за умови, коли неефективні інші хіміотерапевтичні засоби або їх застосування неможливе.

Протипоказання.

За захворювання органів кровотворення, індивідуальна підвищена чутливість до компонентів препарату, захворювання шкіри (псоріаз, екзема, грибові ураження), вагітність, лактація, період новонародженості, гостра порфірія, тяжкі захворювання печінки та нирок.

Застереження при застосуванні.

Без консультації лікаря не застосовуйте препарат довше встановленого терміну! Під час лікування необхідно проводити контроль загального аналізу крові. З обережністю застосовувати при захворюваннях серцево-судинної системи та алергічних захворюваннях.

Взаємодія з лікарськими засобами.

Не можна застосовувати одночасно з препаратами, які пригнічують кровотворення (сульфаніаміди, похідні піразолону, цитостатики). Через можливу зміну метаболізму ряду лікарських засобів не рекомендується приймати Левоміцетин одночасно з дифеніном, неодикумарином, бутамідом, барбітуратами. Циклосерин посилює гепатотоксичність, фенобарбітал знижує ефективність. Якщо Ви приймаєте будь-які інші лікарські засоби, обов'язково повідомте про це лікаря.

Особливі вказівки.

У разі розвитку при прийомі Левоміцетину нудоти, блювання, препарат приймають через 1 год. після їжі.

Спосіб застосування та дози.

Левоміцетин приймають внутрішньо за 30 хв. до їжі. Дорослим призначають по 0,25 – 0,5 г (0,5–1 табл.) 3 – 4 рази на добу, добова доза – 2 г (4 табл.). В особливо тяжких випадках препарат призначають у добовій дозі до 4 г (8 табл.) у 3 – 4 прийоми. Дозу та тривалість застосування препарату для дітей призначає лікар залежно від віку дитини, маси тіла та тяжкості захворювання.

Курс лікування препаратом – 7–10 днів. За показаннями можливе продовження курсу лікування до 2 тижнів.

Побічні ефекти.

Лейкопенія, тромбоцитопенія, ретикулоцитопенія, анемія, цитоплазматична вакуолізація ранніх еритроцитарних форм. Ці явища, як правило, оборотні та минають після відміни препарату. У поодиноких випадках можливий розвиток апластичної анемії. Можуть спостерігатися психомоторні розлади, сплутаність свідомості, зорові та слухові галюцинації, зниження гостроти слуху та зору, диспепсичні явища (нудота, блювання, діарея) та алергічні реакції у вигляді шкірних висипів, набряку обличчя, набряку Квінке, свербіжжю шкіри, відчуття нестачі повітря, які, як правило, зникають після відміни препарату, дисбактеріоз, грибкові інфекції, суперінфекції. У разі виявлення небажаних впливів або інших незвичних реакцій порадьтеся з лікарем щодо подальшого застосування препарату.

Упаковка.

По 10 таблеток у контурній безчарунковій або чарунковій упаковці.

Правила відпуску.

За рецептом.